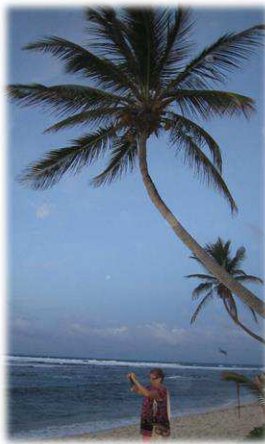
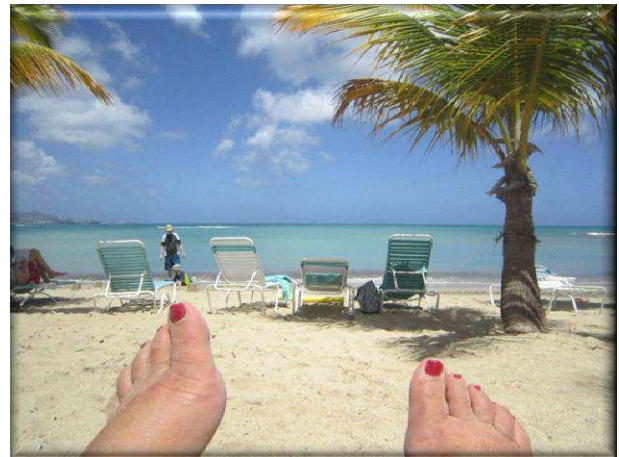

Den 1. april var en festdag på flere måder, bl.a. skulle jeg indløse mit påskeæg, en caribisk aften på The Palms at Pelican Cove - godt valg ☺ Tak til C for ægget ☺

Tirsdag var det stranddag på Buccaneer hele dagen, og om aftenen middag med Nina.

Onsdag gik turen med 2,50 dollar taxi til det smukke røde Fort Frederik i Freedom City = Frederiksted. Det var på pladsen foran dette fort, at generalguvernør Peter von Scholten den 3. juli 1848 frigav slaverne, stik mod kongens ordre. Men begivenhederne pressede von Scholten til dette skridt, der var oprør i luften, og det havde man endog meget kedelige erfaringer med fra tidligere. Takket være forståelsen mellem von Scholten og slavernes leder General Buddo skete emancipationen uden blodsudgydelser og uden nævneværdig materiel skade. Men frigivelsen blev begyndelsen til enden for såvel von Scholten, General Buddo samt det danske sukkereventyr og dermed den danske guldalder.

Siden vores besøg i 2010 er der nu begyndt at komme krydstogtskibe til Frederiksted, tidligere kom de kun til Charlotte Amalie på St. Thomas. I højsæsonen kommer der 7-8 skibe om måneden, henover sommer og efterår kun 1-2 pr. måned. Det genererer nu ikke så meget salg, for mange turister går - som jeg selv - bare rundt og kigger uden at købe. Men i det mindste er der da lidt mere liv, og barer og restauranter får lidt mere omsætning på denne måde, både i F'sted og C'sted. Men denne dag var der ikke noget skib, så vi havde stort set hele byen for os selv 😊

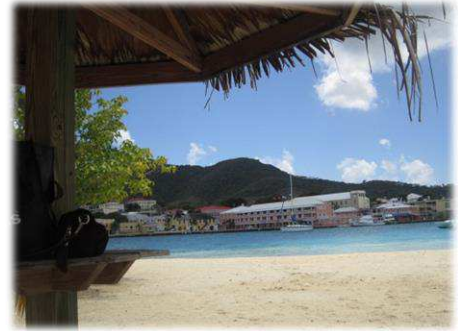
Krydstogtskib eller ej, vi fandt en lille bar, der var åben. Fyren drømte om at få 4 rige koner, så han kunne rejse til Danmark 😊 Han har aldrig været uden for Frederiksted, ikke engang til Christiansted. Men en Dirty Banana kunne han mixe 😊

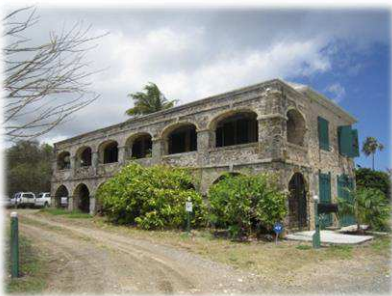
Torsdag hentede Nina os og tog os med til den danske del af kirkegården, hvor hun fortalte om de forskellige grave. Charlotte gik til hånd med at klippe det værste ukrudt ned. Desværre er mange af gravene ganske forfaldne, flere steder er gravmælerne sunket sammen, det er meget trist at se. Der kommer ikke nogen penge til vedligeholdelse fra den danske stat, så det er overladt til unge danskere, der kommer ud på en slags studieophold, at rydde og renholde - og ansvarlige sjæle som Nina York, som ikke bare vil lade stå til og se det hele gå i forfald. Tak, Nina 😊

Resten af dagen gik med shopping i C'sted, en iscappucino og hjemmelavet tærte hos Christine samt stranddag på Protestant Cay. Man tager en lille færge over, det tager 5 minutter, så er man på stranden og kigger over på byen. Bare så hyggeligt 😊

Fredag spadserede vi hen og kiggede på Estate Little Princess, som er velbevarede bygninger og ruiner fra plantagetiden og ligger 15 minutters gang fra Colony Cove.

Vi stiftede også bekendtskab med en kæmpe eremitkrebs, som havde taget huset på nakken og bare krabbede derudad. Og smukke blomster og træer.

Senere gik turen til Tamarind, hvor vi skulle overvære krabbevæddeløb. Ingen af mine 3 krabber vandt, heller ikke C's, men den frosne cappucino var go' ☺

Lørdag gik turen til flotte Carambola Beach, hvor vandet er noget voldsommere end ude ved det stille Buccaneer. Men lækkert blødt sand begge steder - og tid til at lege med vores skygger, vi er jo ikke så gamle 😊

En slægtning til Hans og Grete havde også fundet derud ...

Søndag var Charlottes sidste dag. Jeg gik i kirke og C på stranden på Protestant Cay, hvor jeg mødte hende bagefter. Om eftermiddagen var vi til foredrag med Nina på Caravelle, bagefter spiste vi afskedsmiddag på Pirate's Tavern i Salt River. Hyggeligt lille sted primært for sejlere, og lækre, fedtede, møre, velsmagende baby back ribs ☺

MUMS ☺ Og tak for skylleskålen.

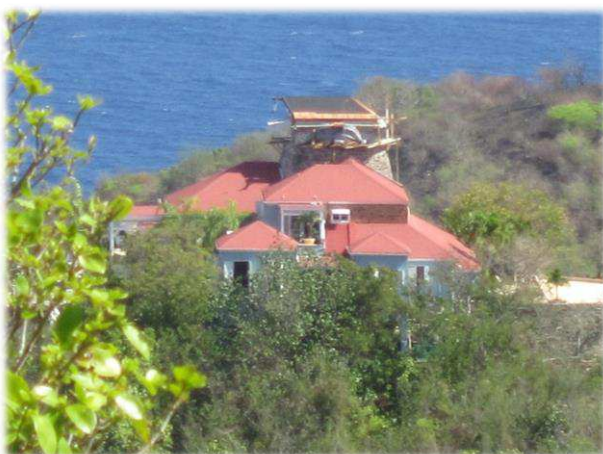

Efter et sidste lækkert morgenbord sammen og en fælles gåtur på stranden var det tid til det sidste eksperiment med frozen cappucino. Denne gang med godt resultat 😊

Jeg fulgte Charlotte til lufthavnen, fik handlet en smule til den sidste uge og fik en sidste gang massage. Denne gang faldt jeg nærmest i søvn, så der er sket fremskridt.

Tirsdag tog jeg på den Jeep Safari, som vi havde aflyst pga. det dårlige vejr i påsken. Det var sjovt og en meget anderledes oplevelse. Vi så bl.a. et hus bygget rundt om en gammel sukkermølle - det må man ikke mere, i dag er alle ruiner fredet.

Vi så også den Hemmelige Mølle, som Fornøje Frederik eller hvem det var fra Nissernes Ø, ikke kunne finde igen 😊

En pensioneret væddeløbshest mødte os på den meget bumpede bjergvej. Vi var inde på Estate Mount Washington og se en del af et sukkerproduktionsanlæg. Frokost på Rainbow Beach, som pludselig virkede meget lille i forhold til sidst!

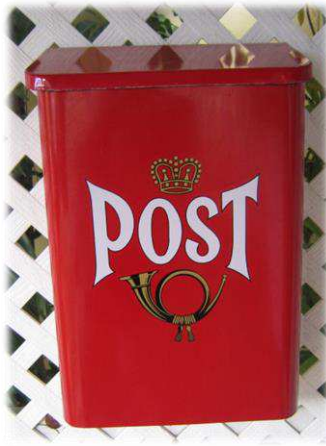
På hjemturen stoppede vi ved Domino Club, som har nogle fordrukne svin - i ordets bogstaveligste forstand. Grisebasserne drikker dåseøl - dog har de været alkoholfri, siden en pattegris for en del år siden kom til verden med abstinenser. Det er da meget sjovt, men jeg ved ikke rigtig, hvad jeg skal mene om det. Ved ikke, om basserne har et andet liv end dette, eller de bare står i disse båse altid. Det håber jeg sandelig ikke!

Jewels var chauffør på min jeep og en meget dygtig en af slagsen. Den anden jeep blev kørt af en pige fra St. Lucia. Seje tøser ☺

Tilbage i Christiansted gik jeg en tur rundt i byen, fik en kop kaffe hos Christine og en drink hos Angry Nate's. Her så jeg et par friskfangede mahi mahi, som blev rensset og klargjort til køkkenet hos Nate's. Friskere bliver det ikke!

Her ville jeg have indsat et par billeder fra denne min sidste weekend. Men min computer er temmelig adfærdsvanskelig lige nu, så dem må I tænke jer til.

Det har været en følelsesladet weekend, idet jeg skulle tage afsked med dels de skønne fysiske omgivelser, dels alle de søde mennesker, jeg har lært at kende gennem de sidste 10 uger. Jeg føler mig meget privilegeret, at jeg har haft mulighed for at lære dette lille paradis på Jord at kende på en helt anden måde, end man kan nå på en ferie. Jeg er glad og stolt over, at jeg har ført min drøm ud i livet og at det har været en helt igennem god oplevelse. Der er intet, jeg ville have gjort anderledes! Kun myggene har været en gene, men jeg tror egentlig bare, Gud ville teste, om jeg nu også holdt nok af øerne til at blive og ønske at komme tilbage. Tror Han må være overbevist nu, jeg har overlevet et sted mellem 50 og 100 myggestik. Sælgere af insektmidler har haft kronede dage under mit ophold her, lige lidt har det hjulpet! Men Heidi, du kan godt vaske bilen, jeg når ikke at stille træskoene pga. Dengues feber denne gang ...

Next step er nu at finde en måde at komme herud igen inden alt for længe, allerhelst i 2014. Det har jeg fået "strenge ordrer" om fra flere sider, så jeg må gøre mit bedste! Til den tid kan jeg så håbe, at bestyrelsen her i Colony Cove har besluttet at fordele de 155 Mbit fiberoptisk bredbånd, der sidder i en boks på en elmast her, ud til de 60 condoer, så vi ikke også fremover skal slås om sølle 3 Mbit. Den lave hastighed har ofte været en showstopper for mig, og det er jo regeringens intention, at St. Croix skal helt i front med internet. Så bare se at komme i gang ☺

Nu vil jeg pakke det sidste, så jeg er klar til afrejse mandag. Og så vil jeg sige et stort

PÅ GENSYN! UNTIL WE MEET AGAIN, MAY GOD BLESS YOU!

